നാരായണീയം

ദശകം-98

ക്ലാസ് - 10 **വൃത്തം- സ്രഗ്ധരാ**

1. യസ്മിന്നേതദ്വിഭാതം യത ഇദമഭവദ്-
   യേന ചേദം യ ഏതദ്-
   യോസ്മാദുത്തീർണ്ണരൂപഃ ഖലു സകലമിദം
   ഭാസിതം യസ്യ ഭാസാ
   യോ വാചാം ദൂരദൂരേ പുനരപി മനസാം
   യസ്യ ദേവാ മുനീന്ദ്രാ
   നോ വിദ്യുസ്തത്ത്വരൂപം കിമു പുനരപരേ
   കൃഷ്ണ! തസ്മൈ നമസ്തേ.

സാരാംശം- ഭഗവാൻ ശ്രീകൃഷ്ണ! ആ നിന്തിരുവടിയ്ക്ക് നമസ്കാരം. ദേവന്മാരും മുനീന്ദ്രന്മാരും കൂടി ഏതോരു ഭഗവാന്റെ പരമാർത്ഥസ്വരൂപം അറിയുന്നില്ല; പിന്നെ മറ്റുള്ളവർ എങ്ങിനെ അറിയും? ഏതു ഭഗവാൻ വാക്കുകളുടെ മാത്രമല്ല മനസ്സിന്റേയും വളരെ വളരെ അകലത്താകുന്നു, ഈ കാണുന്ന പ്രപഞ്ചം മുഴുവനും ഏതു ദേവന്റെ തേജസ്സു കൊണ്ട് പ്രകാശിക്കുന്നു. ഈ ജഗത്ത് ഏതൊരു ഭഗവാനിൽ പ്രകാശിതമായി ഏവങ്കൽ നിന്ന് ഈ പ്രപഞ്ചം ഉണ്ടായി, ഏതൊരുവനിൽ ഇതു വിലയം പ്രാപിക്കുന്നു. ഈ, ജഗത്ത് യാതൊരാളുടെ രൂപമാകുന്നു, ഏതൊരാൾ ഈ ബ്രഹ്മാണ്ഡത്തിൽ നിന്നും അപ്പുറത്തായി വേറിട്ടു നിൽക്കുന്നു. (ആ നിന്തിരുവടിയ്ക്കു നമസ്കാരം ചെയ്യുക മാത്രമേ സാധ്യമായിട്ടുള്ളു)

2. ജന്മാഥോ കർമ്മ നാമ സ്ഫുടമിഹ ഗുണദോ-
   ഷാദികം വാ ന യസ്മിൻ
   ലോകാനാമൂതയേ യഃ സ്വയമനുഭജതേ
   താനി മായാനുസാരീ
   ബിഭ്രച്ഛക്തീരരൂപോ%പി ച ബഹുതരരൂ-
   പോ വിഭാത്യദ്ഭുതാത്മാ
   തസ്മൈ കൈവല്യധാമ്നേ പരരസപരിപൂർ-

ണ്ണായ വിഷ്ണോ നമസ്തേ.

സാരാംശം- ഇവിടെ ജന്മവും കർമ്മവും നാമവും ഗുണദോഷങ്ങളും മറ്റും ഏതൊരുവനിൽ വാസ്തവത്തിൽ ഇല്ല; എങ്കിലും ലോകാനുഗ്രഹാർത്ഥം (രക്ഷയ്ക്കായി) ഏതൊരാൾ മായാനുഗതനായിട്ട് ആ ജന്മാദികളെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തോടു കൂടി സ്വീകരിക്കുന്നു. വിദ്യാവിദ്യാദിശക്തികളെ കൈക്കൊണ്ടിട്ട് സ്വതേ അരൂപിയായാണെങ്കിലും അദ്ഭുതാകാരനാകയാൽ അനേകരൂപനായി പരിശോഭിക്കുന്നു. അല്ലയോ സർവ്വവ്യാപിയായ ഭഗവാനേ! മോക്ഷസ്വരൂപനും സച്ചിദാനന്ദപരിപൂർണ്ണനും ആയിരിക്കുന്ന നിന്തിരുവടിയെ ഞാൻ നമസ്കരിക്കുന്നു.

3. നോ തിര്യഞ്ചം ന മർത്ത്യം ന ച സുരമസുരം
 ന സ്ത്രിയം നോ പുമാംസം
 ന ദ്രവ്യം കർമ്മ ജാതിം ഗുണമപി സദസ-
 ദ്വാപി തേ രൂപമാഹുഃ
 ശിഷ്ടം യത് സ്യാന്നിഷേധേ സതി നിഗമ-
 ശതൈർല്ലക്ഷണാവൃത്തിതസ്തത്
 കൃച്ഛ്രേണാവേദ്യമാനം പരമസുഖമയം
 ഭാതി തസ്മൈ നമസ്തേ.

സാരാംശം- നിന്തിരുവടിയുടെ സ്വരൂപം തിര്യക്കല്ല, മനുഷ്യനുമല്ല ദേവനുമല്ല അസുരനുമല്ല സ്ത്രിയുമല്ല പുരുഷനുമല്ല, ദ്രവ്യം കർമ്മം ജാതി ഗുണം, സത്ത് അസത്ത് ഇവയൊന്നുമല്ല, എന്നു പറയുന്നു അറിഞ്ഞവർ. നിഷേധിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ ശേഷിക്കുന്നതും അനേകം ഉപനിഷദ്വാക്യങ്ങളാൽ ലക്ഷണാവൃത്തികൊണ്ട് പണിപ്പെട്ട് അറിയിക്കപ്പെടുന്നതുമായ അത് പരമാനന്ദസ്വരൂപമായി വിരാജിക്കുന്നു. ആ നിന്തിരുവടിക്കു നമസ്കാരം ഭവിക്കട്ടെ.

4. മായായാം ബിംബിതസ്ത്വം സൃജസി മഹദഹ-
 ങ്കാരതന്മാത്രഭേദൈർ-
 ഭൂതഗ്രാമേന്ദ്രിയാദ്യൈരപി സകലജഗ-
 ത്സ്വപ്നസങ്കൽപകൽപം
 ഭൂയഃ സംഹൃത്യ സർവം കമഠ ഇവ പദാ-
 ന്യാത്മനാ കാലശക്ത്യാ

ഗംഭീരേ ജായമാനേ തമസി വിതിമിരോ
ഭാസി തസ്മൈ നമസ്തേ.

സാരാംശം- നിന്തിരുവടി മായയിൽ(കണ്ണാടിയിൽ ഛായപോലെ) നിഴലിക്കുന്നവനായിട്ട് മഹത്തത്ത്വം അഹങ്കാരഭേദങ്ങൾ ശബ്ദസ്പർശികളായ പഞ്ചതന്മാത്രഭേദങ്ങൾ പഞ്ചഭൂതങ്ങൾ ഏകാദശേന്ദ്രിയങ്ങൾ ഇവകളെകൊണ്ട് സ്വപ്നസങ്കൽപസമാനമായ സർവജഗത്തും സൃഷ്ടിക്കുന്നു. പിന്നീട് ആമ തന്റെ കാലുകളെ എന്നപോലെ കാലശക്തിസ്വരൂപമായ ആത്മാവുകൊണ്ട് (താൻ തന്നെ കാലശക്തിയായി പരിണമിച്ചിട്ട്) സകലതും സംഹരിക്കുന്നു. തദനന്തരം അപ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന പരന്നുകിടക്കുന്ന ഭയങ്കരമായ തമസ്സിൽ ആ തമസ്സിന്റെ സംബന്ധമില്ലാത്തവനായി ചിദാനന്ദരൂപനായി ഭാസിക്കുന്നു, സ്വയം പ്രകാശിക്കുന്നു. ആ നിന്തിരുവടിക്കു പ്രണാമം.

5. ശബ്ദബ്രഹ്മേതി കർമ്മേത്യണുരിതി ഭഗവൻ!
കാല ഇത്യാലപന്തി
ത്വാമേകം വിശ്വഹേതും സകലമയതയാ
സർവഥാ കൽപ്യമാനം
വേദാന്തൈർയത്തു ഗീതം പുരുഷപര-
ചിദാത്മാഭിധം തത്തു തത്ത്വം
പ്രേക്ഷാമാത്രേണ മൂലപ്രകൃതിവികൃതികൃത്
കൃഷ്ണ! തസ്മൈ നമസ്തേ.

സാരാംശം- ഹേ ഭഗവൻ! സകലമതക്കാരുടെ അഭിപ്രായമനുസരിച്ചും സർവ്വാത്മഭാവത്തിൽ സങ്കൽപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ജഗത്കാരണഭൂതനായ നിന്തിരുവടി ഒരാളെത്തന്നെ ശബ്ദബ്രഹ്മമെന്നും കർമ്മമെന്നും അണു എന്നും കാലം എന്നും വ്യവഹരിക്കുന്നു. വേദാന്തങ്ങളാൽ ആകട്ടെ പുരുഷൻ പരൻ ചിത്ത് ആത്മാവ് എന്നിങ്ങനെയെല്ലാം പറയപ്പെടുന്ന ആ തത്ത്വമാണ് കടാക്ഷമാത്രം കൊണ്ട് മൂലപ്രകൃതിക്കു വികാരത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്ന (സൃഷ്ട്യാദികളെ നിർവഹിക്കുന്ന)തെന്ന് പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഹേ കൃഷ്ണ! അപ്രകാരമുള്ള അങ്ങേയ്ക്ക് നമസ്കാരം.

6. സത്ത്വേനാസത്തയാ വാ ന ച ഖലു സദസ-
ത്ത്വേന നിർവാച്യരൂപാ
ധത്തേ യാസാവവിദ്യാ ഗുണഫണിമതിവ-
ദ്വിശ്വദൃശ്യാവഭാസം
വിദ്യാത്വം സൈവ യാതാ ശ്രുതിവചനലവൈർ-
യത്കൃപാസ്യന്ദലാഭേ
സംസാരാരണ്യസദ്യസ്ത്രുടനപരശുതാ-
മേതി തസ്മൈ നമസ്തേ.

സാരാംശം- ഉള്ളതായിട്ടോ ഇല്ലാത്തതായിട്ടോ ഉണ്ടെന്നും ഇല്ലെന്നും ഉള്ളതായിട്ടോ തീർച്ചയാക്കിപ്പറയാൻ ആകാത്ത മട്ടിലുള്ളതായ ഈ അവിദ്യ (മായാ) കയറിനെ പാമ്പെന്ന് വിചാരിക്കുന്നതു പോലെ ഈ പ്രപഞ്ചം ഉള്ളതാണെന്നു തോന്നിക്കുന്നു. ആ മായതന്നെ ഏതൊരു ഭഗവത്കാരുണ്യപ്രവാഹമുണ്ടാകുമ്പോൾ വേദാന്ത വാക്യതത്ത്വം അൽപാൽപം അറിയുവാനിടവരുന്നതുകൊണ്ട് വിദ്യാസ്വരൂപം പ്രാപിച്ചതായിട്ട് സംസാരമാകുന്ന കാടുമുഴുവൻ പെട്ടെന്നു മുറിച്ചു കളയുവാനുള്ള മഴുവായി തീരുന്നു. ആ നിന്തിരുവടിക്കു നമസ്കാരം.

7. ഭൂഷാസു സ്വർണ്ണവദ്വാ ജഗതി ഘടശരാ-
വാദികേ മൃത്തികാവ-
ത്തത്ത്വേ സഞ്ചിന്ത്യമാനേ സ്ഫുരതി തദധുനാ-
പ്യദ്വിതീയം വപുസ്തേ
സ്വപ്നദ്രഷ്ടുഃ പ്രബോധേ തിമിരലയവിധൗ
ജീർണ്ണരജ്ജോശ്ച യദ്വ-
ദ്വിദ്യാലാഭേ തഥൈവ സ്ഫുടമപി വികസേത്
കൃഷ്ണ! തസ്മൈ നമസ്തേ.

സാരാംശം- തത്ത്വമാലോചിക്കുന്നതായാൽ ആഭരണവിശേഷങ്ങളിൽ സ്വർണ്ണംപോലെയും അല്ലെങ്കിൽ കുടം ചിരാത് മുതലായവയിൽ മണ്ണെന്നപോലെയും പ്രപഞ്ചത്തിൽ അദ്വിതീയമായിരിക്കുന്ന അങ്ങയുടെ ആ വപുസ്സ് സ്ഥിതികാലത്തിലും പ്രകാശിക്കുന്നു. സ്വപ്നം കണ്ടവന് ഉണർന്നതിനു ശേഷം എന്ന പോലെയും, ഇരുട്ടു നീങ്ങുമ്പോൾ കയറിന്റെ എന്നപോലെയും വിദ്യ ലഭിക്കുമ്പോൾ താനെ

തത്ത്വം സ്പഷ്ടമായിട്ട് തെളിഞ്ഞു പ്രകാശിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും. അല്ലയോ കൃഷ്ണ! അങ്ങേയ്ക്കു നമസ്കാരം.

8. യദ്ഭീത്യോദേതി സൂര്യോ ദഹതി ച ദഹനോ
 വാതി വായുസ്തഥാന്യേ
 യദ്ഭീതാഃ പദ്മജാദ്യാഃ പുനരുചിതബലീ-
 നാഹരന്തേഽനുകാലം
 യേനൈവാരോപിതാഃ പ്രാങ്നിജപദമപി തേ
 ച്യാവിതാരശ്ച പശ്ചാത്
 തസ്മൈ വിശ്വം നിയന്ത്രേ വയമപി ഭവതേ
 കൃഷ്ണ! കുർമ്മഃ പ്രണാമം.

സാരാംശം- ആരെ പേടിച്ച് സൂര്യൻ ഉദിക്കുകയും തീയ് ദഹിപ്പിക്കുകയും കാറ്റ് വീശുകയും ചെയ്യുന്നുവോ, അപ്രകാരം മറ്റുള്ള ബ്രഹ്മാവ് തുടങ്ങിയവർ ആരെ ഭയന്നിട്ടാണോ തക്കസമയത്ത് വേണ്ടതായ പൂജാദികൾ ശ്രദ്ധയോടെ നടത്തുന്നത്. അവരെല്ലാം ആദ്യം ആരാൽ അവരവരുടെ സ്ഥാനങ്ങളിൽ കയറ്റിവെയ്ക്കപ്പെടുകയും പിന്നീട് ഭ്രഷ്ടരാക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നുവോ. അല്ലയോ കൃഷ്ണഭഗവാനെ! എല്ലാം നിയന്ത്രിക്കുന്ന ആ നിന്തിരുവടിയെ ഞങ്ങളും നമസ്കരിക്കുന്നു.

9. ത്രൈലോക്യം ഭാവയന്തം ത്രിഗുണമയമിദം
 ത്ര്യക്ഷരസ്യൈകവാച്യം
 ത്രീശാനാമൈക്യരൂപം ത്രിഭിരപി നിഗമൈർ-
 ഗീയമാനസ്വരൂപം
 തിസ്രോഽവസ്ഥാവിദന്തം ത്രിയുഗജനിജുഷം
 ത്രിക്രമാക്രാന്തവിശ്വം
 ത്രൈകാല്യേ ഭേദഹീനം ത്രിഭിരഹമനിശം
 യോഗഭേദൈർഭജേ ത്വാം.

സാരാംശം- സത്വാദിഗുണത്രയവികാരമായ ഈ പ്രപഞ്ചത്തെ സൃഷ്ടിക്കുന്നവനും മൂന്നക്ഷരം ചേർന്ന പ്രണവത്തിന്റെ മുഖ്യാർത്ഥവും ത്രിമൂർത്തികളുടെ ഏകഭാവവും മൂന്നു വേദങ്ങളാലും കീർത്തിക്കപ്പെടുന്ന സ്വരൂപമുള്ളവനും ജാഗ്രദാദിമൂന്നവസ്ഥകളേയും അറിയുന്നവനും മൂന്നു യുഗങ്ങളിൽ അവതരിക്കുന്നവനും മൂന്നു ലോകങ്ങളും

അളന്നെടുത്തവനും മൂന്നു കാലത്തിലും ഭേദമില്ലാത്തവനുമായ നിന്തിരുവടിയെ ഞാൻ കർമ്മഭക്തിജ്ഞാനങ്ങളായ മൂന്നു വിധ യോഗങ്ങളെ കൊണ്ട് എപ്പോഴും ഭജിക്കുന്നു.

10. സത്യം ശുദ്ധം വിബുദ്ധം ജയതി തവ വപുർ-
നിത്യമുക്തം നിരീഹം
നിർദ്വന്ദ്വം നിർവികാരം നിഖിലഗുണഗണ-
വ്യഞ്ജനാധാരഭൂതം
നിർമൂലം നിർമലം തന്നിരവധിമഹിമോ-
ല്ലാസി നിർല്ലീനമന്തർ-
നിസ്സങ്ഗാനാം മുനീനാം നിരുപമപരമാ-
നന്ദസാന്ദ്രപ്രകാശം.

സാരാംശം- സത്യമായി ശുദ്ധമായി എപ്പോഴും ഉണർന്നിരിക്കുന്നതായ ഒന്നിനോടും ബന്ധമില്ലാത്ത കൈവല്യമയമായി ഒരാഗ്രഹമില്ലാത്തതായി, അദ്വിതീയമായി വികാരരഹിതമായി എല്ലാ നല്ല ഗുണങ്ങളുടെ പ്രകാശകമായി കാരണമില്ലാത്തതായി രാഗദ്വേഷരഹിതമായി അവസാനമില്ലാത്ത മാഹാത്മ്യാതിശയംകൊണ്ടു വിളങ്ങുന്നതായി സർവ്വസംഗപരിത്യാഗികളായ മഹർഷിമാരുടെ മനസ്സമാധിയിൽ ലീനമായി അതുല്യമായ പരമാനന്ദം തിങ്ങിനിൽക്കുന്നതായി പ്രകാശരൂപമായിരിക്കുന്ന നിന്തിരുവടിയുടെ നിഷ്കളബ്രഹ്മമാകുന്ന ആ സ്വരൂപം സർവ്വോത്കർഷേണ വിജയിച്ചരുളുന്നു.

11. ദുർവാരം ദ്വാദശാരം ത്രിശതപരിമിളത്
ഷഷ്ടിപർവാഭിവീതം
സംഭ്രാമ്യത്ക്രൂരവേഗം ക്ഷണമനു ജഗ-
ദാച്ഛിദ്യ സന്ധാവമാനം
ചക്രം തേ കാലരൂപം വ്യഥയതു ന തു മാം
ത്വത്പദൈകാവലംബം
വിഷ്ണോ! കാരുണ്യസിന്ധോ! പവനപുരപതേ!
പാഹി സർവാമയൗഘാത്.

സാരാംശം- 12 അഴികളും 360 ചക്രമുനകളും ഉള്ളതും കഠിന വേഗത്തിൽ ചുറ്റിത്തിരിയുന്നതും ക്ഷണംതോറും ലോകത്തെ ബലാത്കാരേണ വലിച്ചുകൊണ്ടോടുന്നതും ആർക്കും

തടയുവാനാകാത്തതുമായ അങ്ങയുടെ കാലരൂപമായ ചക്രമാവട്ടെ. തൃപ്പാദമല്ലാതെ മറ്റ് ആശ്രയമില്ലാത്ത എന്നെ വേദനിപ്പിക്കാതിരിക്കട്ടെ! ഹേ വിഷ്ണോ! കാരുണ്യക്കടലായ ഗുരുവായുപുരാധീശ! എല്ലാവിധ രോഗങ്ങളിൽ നിന്നും മോചിപ്പിച്ച് എന്നെ രക്ഷിക്കണെ!